

Det är en morgon och jag vaknar, min hud är full av spricksår. Jag kan inte röra mig i sängen.

I mitt flickrum: ett handfat, en säng med rosa bomullslakan, en spegel med metallram.

Underkroppens hud har svullnat, tylltyg täcker
fönstret. På insidan av låren växer känslspröt.

Intill sängen: söta äppelrester, en klänning i
brodyr.

II

Det bultar, vätskar, rör sig under huden. På framsidan, två ömma knölar.

En växtlighet sprider sig på kroppen. Från handfatet, ett dropp ljud.

Alla kullar, håligheter täcks av strån.

Armarna är utan styrkraft, lakanen är våta runt
madrassen.

Silkeskinderna har spruckit upp i kratrar.

Huden som var fylld av mjuka fjun, benen som var svala, tätt mot bomullen.

Alla mina spetsar som var torra.

Min kropp har brustit inifrån, vätska sipprar ut
ur alla öppningar.

En doft av ruttet sprider sig i rummet.

Innanför svullnaden: ett hålrum, fyllt av slem.
En glipa ut mot morgonen i tyllen.

Drypfukt täcker lakanen och huden. Äppelres-
terna på golvet, skämda.

Att häva kroppen upp ur sängen, jag lossar rygghuden försiktigt ifrån lakansväven.

Svullnaden, för tung för kroppen. Underkroppens dunster, fräna.

Genom äppelslamsorna på golvet, jag släpar mig
mot handfatet.

III